

HIGGINS:

Till sist

några avslöjanden om vad som säges bakom lyckta dörrar.

Det var dags för sammanträde i tredje löntagarfondsstyrelsen. Korridoren lystes upp av fotoblixtar när fondstyrelsens ledamöter passerade in för att ta plats runt sammanträdesbordet.

Journalister och allmänhet hölls på avstånd. Framför dörren var uppsatt en mängd skyltar:

OBS! PRIVAT. INGEN MYNDIGHET VARNING FÖR FONDEN!

HEMLIGT. HÄR UTÖVAS EKONOMISK DEMOKRATI

TILLTRÄDE FÖRBJUDET enligt lag 21 december 1983 om löntagarnas insyn i näringslivet.

Dörrarna stängdes om det styrelserum som inrättats med argumentet att dörrarna till styrelserummen i landet var för slutna.

Den uppsökande journalisten Arvid Falk gav sig dock inte så lätt. Genom att leta sig in i ett angränsande rum och där luta huvudet mot väggen kunde han uppfatta spridda repliker ur den stundtals upphetsade diskussionen:

– Det är pinsamt med den här kritiken om att vi inte har någon kontakt med fabriksgolvet. Kunde vi inte köpa ett verkstadsgolv och lägga in som heltäckningsmatta i vårt sammanträdesrum. Det skulle ju slå undan en del av kritiken.

– Jag sitter här för att lära mig aktiemarknaden. Vad jag inte förstår är hur vi kan tillföra företagen pengar genom att beskatta dem och sedan köpa ut deras gamla ägare.

– Visserligen är vi ingen myndighet men folk borde visa skräck och respekt för oss i alla fall.

– Avkastningskrav? Det enda krav vi

har på oss är väl att inte flytta till Liechtenstein?

– Kan ingen hämta en dagstidning så kan vi se vilka aktier det finns att köpa.

– Här köps för att få makt och hus. Är kanske inte det tillräckligt?

– Televerket har krävt oss på 50 kronor för att vi är så hemliga. Ska vi ta den utgiften eller ska vi gå till domstol om det också?

– Kan vi inte lösa det här med offentligheten genom att göra som Svenska Akademien. På ett visst klockslag en gång om året går ordföranden ut och talar om vilka företag som köpts och ger en kort motivering. Det kan ju låta så här: "Fonden har beslutat köpa ASEA på grund av dess unika förmåga till varlig hantering av svensk industriell tradition i förening med nyskapande innovationsverksamhet". Och även vi kan ju försöka hitta företag som ingen tidigare har hört talas om.

Efter en timslång diskussion tystnade övriga röster i lokalen och endast ordförandens röst hördes:

– Om jag förstått saken riktigt så har vi beslutat att lägga kansliet dels i Borlänge, dels i Stockholm. Vi har också beslutat att våra placeringar ska vara dels kortsiktiga, dels långsiktiga. Vi har beslutat att i valet mellan gamla och nya branscher och företag välja båda. Vi ska både satsa regionalt och låta bli. Vi ska vidare både köpa säkra papper och köpa riskfyllda och dels i storföretag och dels i småföretag. Vi har vidare beslutat att ge avkastningskravet både hög och låg prioritering och uttalat att vi bör väljas i både allmänna val och utses på annat sätt. Och som en allmän riktlinje för vårt agerande på aktiemarknaden skall gälla att

vi dels uppför oss som en vanlig, traditionell kapitalistisk placerare och samtidigt uppträda helt annorlunda, eftersom vi inte är någon sådan.

Efter ett kort instämmande mummel hördes åter ordförandens röst:

Mina herrar, jag tror att vi står inför ett informationsproblem om vi ska föra

ut detta vårt beslut inför allmänheten. En lösning skulle vara att be industriminister Roine Carlsson bli vår presstalesman.

Jubel och applåder hördes genom väggen.

– Kan vi besluta tillfråga honom? Ja, då ber jag att få förklara mötet avslutat.

Dags att förnya prenumerationen!

Med detta häfte följer ett inbetalningskort för prenumeration 1985.
Prenumerationspriset är kr **95:–** (pensionärer **80:–**).